

سوره یس/متن و ترجمه

از دانشنامه‌ی اسلامی

درباره سوره یس (36)

آیات سوره یس

فهرست قرآن

پخش و دانلود ترتیل سوره (پرهیزگار)

0:00 / 0:00

سورة یس (ترجمه آیتی)

برای مشاهده ترجمه ها و تفسیرهای هر آیه روی آن کلیک کنید.

1

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدای بخشاینده مهربان

یس

یا، سین

2

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ

سوگند به قرآن حکمت آمیز،

3

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

که تو از پیامبران هستی

4

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

بر راهی راست

5

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

قرآن از جانب آن پیروزمند مهربان ، نازل شده

6

لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ

تا مردمی را بیم دهی که پدرانشان بیم داده نشدند و در بی خبری بودند

7

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

و عده خدا در باره بیشترشان تحقق یافته و ایمان نمی آورند

8

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ

و ما بر گردنهایشان تا زنجها غلها نهادیم ، چنان که سرهایشان به بالاست و پایین آوردن نتوانند

9

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَعْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

در برابرشان دیواری کشیدیم و در پشت سرشان دیواری و بر چشمانشان، نیز پرده ای افکندیم تا نتوانند دید

10

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

تفاوتشان نکند، چه آنها را بترسانی و چه نترسانی ، ایمان نمی آورند

11

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

تنها، تو کسی را بیم می دهی که از قرآن پیروی کند و از خدای رحمان در نهان بترسد چنین کس را به آمرزش و مزد گرامند مژده بده

12

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

ما مردگان را زنده می کنیم و هر کاری را که پیش از این کرده اند و هر اثری را که پدید آورده اند، می نویسیم و هر چیزی را در کتاب مبین شمار کرده ایم

13

وَأَصْرِبُ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ

داستان مردم آن قریه را برایشان بیاور، آنگاه که رسولان بدان جا آمدند،

14

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اتْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ

نخست دو تن را به نزدشان فرستادیم و تکذیبشان کردند، پس با سومی نیروشان دادیم و گفتند: ما را برای هدایت شما فرستاده اند

15

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ

گفتند: شما انسانهایی همانند ما هستید و خدای رحمان هیچ چیز نفرستاده است و شما جز دروغ نمی گوئید

16

قَالُوا رَبَّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ

گفتند: پروردگار ما می داند که ما به سوی شما فرستاده شده ایم

17

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

و بر عهده ما جز پیام رسانیدن آشکارا هیچ نیست

18

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

گفتند: ما شما را به فال بد گرفته ایم اگر بس نکنید سنگسارتان خواهیم، کرد و شما را از ما شکنجه ای سخت خواهد رسید

19

قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَئِن ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

گفتند: شومی شما، با خود شماست آیا اگر اندرزتان دهند چنین می گوئید؟ نه، مردمی گزافکار هستید

20

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ

مردی از دور دست شهر دوان دوان آمد و گفت: ای قوم من، از این رسولان پیروی کنید

21

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

از کسانی که از شما هیچ مزدی نمی طلبند، و خود مردمی هدایت یافته اند، پیروی کنید

22

وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

چرا خدایی را که مرا آفریده و به نزد او بازگردانده می شوید، نپرستم؟

23

أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ

آیا سوای او خدایانی را اختیار کنم ، که اگر خدای رحمان بخواهد به من زیانی برساند، شفاعتشان مرا هیچ سود نکند و مرا رهایی نبخشند؟

24

إِنِّي إِذَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

و در این هنگام من در گمراهی آشکار باشم

25

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ

من به پروردگارتان ایمان آوردم سخن مرا بشنوید

26

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ

گفته شد: به بهشت در آی گفت : ای کاش قوم من می دانستند

27

بِمَا عَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ

که پروردگار من مرا بیامرزید و در زمره گرامی شدگان در آورد

28

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

و از آن پس بر سر قوم او هیچ لشکری از آسمان فرو نفرستادیم و ما، فروفرستنده نبودیم

29

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ

جز یک بانگ سهمناک نبود که ناگاه همه بر جای سرد شدند

30

يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

ای دریغ بر این بندگان هیچ پیامبری بر آنها مبعوث نشد مگر آنکه مسخره اش کردند

31

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ

آیا ندیده اند که چه مردمی را پیش از آنها هلاک کرده ایم که دیگر به نزدشان باز نمی گردند

32

وَإِن كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ

و کس نماند مگر آنکه نزد ما حاضرش آرند

33

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ

نشانه عبرتی است برایشان، زمین مرده که زنده اش ساختیم و از آن دانه ای که از آن می خورند بیرون آوردیم

34

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن تَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ

و در آن باغهایی از نخلها و تاکها پدید آوردیم و چشمه ها روان ساختیم ،

35

لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَقْلًا يَشْكُرُونَ

تا از ثمرات آن و دسترنج خویش بخورند چرا سپاس نمی گویند ؟

36

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِن أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

منزه است آن خدایی که همه جفتها را بیافرید، چه از آنچه زمین می، رویاند و چه از نفسهایشان و چه از چیزهایی که نمی شناسند

37

وَأَيَّةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ تَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُم مُّظْلِمُونَ

شب نیز برایشان عبرتی دیگر است که روز را از آن بر می کشیم و همه در تاریکی فرو می روند

38

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَلِكَ تَفْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

و آفتاب به سوی قرارگاه خویش روان است این فرمان خدای پیروزمند و داناست

39

وَالْقَمَرَ قَدَرْتَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ

و برای ماه منزهایی مقدر کردیم تا همانند شاخه خشک خرما باریک شود

40

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

آفتاب را نسزد که به ماه رسد و شب را نسزد که بر روز پیشی گیرد و همه در فلکی شناورند

41

وَأَيَّةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ

عبرتی دیگر برای آنها آنکه نیاکانشان را در آن کشتی انباشته شده سوار، کردیم

42

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ

و برایشان همانند کشتی چیزی آفریدیم که بر آن سوار شوند

43

وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَدُونَ

و اگر می خواستیم همه را غرقه می ساختیم و آنها را هیچ فریاد رسی نبود و رهایی نمی یافتند،

44

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ

جز به رحمت ما و برخورداری تا هنگام مرگ

45

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

و آنگاه که به ایشان گفته شود که از آنچه در پیش روی دارید یا پشت سر می گذارید بترسید، شاید بر شما رحمت آرند، روی بگردانند

46

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

و هیچ آیه ای از آیات پروردگارشان برایشان نازل نشود جز آنکه از آن، اعراض کنند

47

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

و چون گفته شود که از آنچه خدا روزیتان کرده است انفاق کنید، کافران به مؤمنان گویند: آیا کسانی را طعام دهیم که اگر خدا می خواست خود آنها را طعام می داد؟ شما در گمراهی آشکار هستید

48

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

و می گویند: اگر راست می گویند، این وعده کی خواهد بود؟

49

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

اینان انتظار یک بانگ سهمناک را می برند، تا بدان هنگام که سرگرم ستیزه هستند فرو گیردشان،

50

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ

آنچنان که یارای وصیتی نداشته باشند و نتوانند نزد کسان خویش بازگردند

51

وَتُفِيحُ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

و در صور دمیده شود و آنان از قبرها بیرون آیند و شتابان به سوی، پروردگارشان روند

52

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

می گویند: وای بر ما، چه کسی ما را از خوابگاههایمان برانگیخت؟ این همان وعده خدای رحمان است و پیامبران راست گفته بودند

53

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ

جز یک بانگ سهمناک نخواهد بود، که همه نزد ما حاضر می آیند

54

قَالِيَوْمَ لَا تُطْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

آن روز به کس ستم نمی شود و جز همانند کاری که کرده اید پاداش نمی بینید

55

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهِونَ

بهشتیان آن روز به شادمانی مشغول باشند

56

هُم وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ

آنها و همسرانشان در سایه، ها بر تختها تکیه زده اند

57

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ

در آنجا هر میوه و هر چیز دیگر که بخواهند فراهم است

58

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ

و سلامی که سخن پروردگار مهربان است

59

وَأَمَّا زُورًا أَلْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ

ای گناهکاران ، امروز کناری گیرید

60

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

ای فرزندان آدم ، آیا با شما پیمان نبستم که شیطان را نپرستید زیرا دشمن آشکار شماست ؟

61

وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

و مرا بپرستید، که راه راست این است ؟

62

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

بسیاری از شما را گمراه کرد، مگر به عقل در نمی یافتید ؟

63

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

این است آن جهنمی که به شما وعده داده بودند

64

اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

به سزای کفرتان اینک در آن داخل شوید

65

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

امروز بر دهانهایشان مهر می نهیم و دستهایشان با ما سخن خواهند گفت و پاهایشان شهادت خواهند داد که چه می کرده اند

66

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ

اگر بخواهیم ، چشمانشان را کور می کنیم پس شتابان آهنگ صراط کنند اما، کجا را توانند دید ؟

67

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَاتَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِضًا وَلَا يَرْجِعُونَ

و اگر بخواهیم ، آنها را بر جاییشان مسخ کنیم ، که نه توان آن داشته باشند که به پیش قدم بردارند و نه باز پس گردند

68

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ

هر که را عمر دراز دهیم ، در آفرینش دگرگونش کنیم چرا تعقل نمی کنید؟

69

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ

به او شعر نیاموخته ایم و شعر در خور او نیست آنچه به او آموخته ایم جز اندرز و قرآنی روشنگر نیست

70

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ

تا مؤمنان را بیم دهد و سخن حق بر کافران ثابت شود

71

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ

آیا ندیده اند که به ید قدرت خویش برایشان چارپایان را آفریدیم و اکنون، مالکشان هستند؟

72

وَدَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ

و آنها را رامشان کردیم بر بعضی سوار می شوند و از گوشت بعضی می خورند

73

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

و از آنها سود می برند و از شیرشان می آشامند چرا سپاس نمی گویند؟

74

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ

و به جای الله خدایانی اختیار کردند، بدان امید که یاریشان کنند

75

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحَضَّرُونَ

آنها را یارای آن نیست که به یاریشان برخیزند، ولی اینان همانند سپاهی به خدمتشان آماده اند

76

فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

سخنشان تو را اندوهگین نسازد ما هر چه را پنهان می دارند یا آشکار، می سازند می دانیم

77

أَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ

آیا آدمی که اکنون خصمی آشکار است، نمی داند که او را از نطفه ای آفریده ایم؟

78

وَصَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ

در حالی که آفرینش خود را از یاد برده است، برای ما مثل می زند که چه کسی این استخوانهای پوسیده را زنده می کند؟

79

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

بگو: کسی آنها را زنده می کند که در آغاز بیافریده است، و او به هر آفرینشی داناست

80

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِّنْهُ تُوقِدُونَ

آن خدایی که از درخت سبز برایتان آتش پدید آورد و شما از آن آتش می، افروزید

81

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

آیا کسی که آسمانها و زمین را آفریده است نمی تواند همانندشان را بیافریند؟ آری می تواند، که او آفریننده ای داناست

82

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

چون بخواهد چیزی را بیافریند، فرمانش این است که می گوید: موجود شو، پس موجود می شود

83

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

منزه است آن خدایی که ملکوت هر چیزی به دست اوست و همه به سوی او بازگردانده می شوید

برگرفته از «http://wiki.ahlolbait.com/index.php?title=ترجمه_و_متن_سوره_یس/متن_و_ترجمه»&oldid=88800»

رده‌ها: متن و ترجمه سوره ها | قرآن دانشنامه اسلامی

-
- از این صفحه ۲۵۸,۸۳۳ بار بازدید شده است
 - این صفحه آخرین بار در ۳۱ مه ۲۰۱۸ ساعت ۱۱:۲۲ تغییر یافته است.